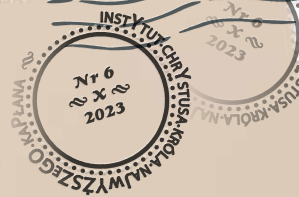

INSTYTUT CHRYSUSA KRÓLA NAJWYŻSZEGO KAPŁANA
Międzynarodowe Seminarium św. Filipa Nereusza
Gricigliano

LIST

Do naszych przyjaciół i dobroczyńców

Drodzy przyjaciele!

Już wrzesień! Po wakacyjnym odpoczynku, Seminarium zapełnia się klerykami – starymi, którzy wracają i nowymi którzy przybywają po raz pierwszy. W tym roku ponad trzydziestka młodych mężczyzn wzięła udział w rekolekcjach w Szwajcarii u naszych Sióstr Adoratorek. Większość z nich już dołączyła do nas w Gricigliano, a niektórzy stanowią część licznych kandydatów, którzy przygotowują się w naszych apostołatach do wstąpienia do seminarium w przyszłym roku.

Klerycy pierwszego roku wraz z ich Prefektem, księdzem kanonikiem Poucin de Woult

jakiej wymaga stan zakonny” (Summa Teologiczna, IIa IIae, q. 184, a. 8). Seminarium jest więc, przede wszystkim, czasem danym nam przez Boga, by zostać świętymi, czasem formacji intelektualnej i ludzkiej.

Któż mógłby mniemać, że własnymi siłami znalazł się na wyznach takiego wyzwania? Trzeba wiele pracować i jeszcze więcej modlić się, „*krótko mówiąc, podsumowuje św. Franciszek Salezy, trzeba być zdeterminowanym, a polegać tylko na Bogu*”. Polecamy się waszej modlitwie, a w szczególności sześciu nowych kapłanów i ośmiu nowych diakonów, wyświęconych w tym roku w naszym Instytucie. Możecie liczyć na naszą wierną modlitwę za każdego z was.

Matko Kapłanów, módl się za nami!

In Christo Rege,

Seminarzyści z Gricigliano.

ŚWIĘCENIA

Tonsura

Śpiew epistoły przez nowowyświęconego subdiakona

DE**O GRATIAS!** W tym roku sześciu nowych kapłanów zostało wyświęconych przez Jego Eminencję Księdza Kardynała Burke'a. Z kolei piątego lipca Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup Cordileone, metropolita San Francisco, wyświęcił czterech subdiakonów i siedmiu diakonów, a dzień wcześniej, już po ceremonii obłóczyn, ponad siedemdziesięciu kleryków i oblatów przyjęło tonsurę albo święcenia niższe z rąk Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Madega, biskupa diecezji Mouila w Gabonie. Powierzajmy te młode powołania Matce Bożej, aby wyjednała im łaskę wierności Bożemu wezwaniu!

Świecenia diakonatu

Nowy ostiariusz po raz pierwszy wykonuje swoją posługę

Rodzinne zdjęcie z przełożonymi po obłóczynach

Świecenia akolitów

KAPITUŁA GENERALNA

Em ks. kard. Burke

COROCZNA KAPITUŁA GENERALNA INSTYTUTU zgromadziła pod koniec sierpnia tego roku prawie wszystkich księży kanoników w naszym seminarium! Uroczyste ceremonie oraz konferencje przeplatały się ze spotkaniami w rodzinnej atmosferze.

Zwyczajowe podziękowania wygłaszane przez neoprezbiterów

ŚWIĘTOŚĆ POLEGA PRZED WSZYSTKIM na spełnianiu swoich obowiązków z uśmiechem” (Święty Jan Bosko). Oznacza to, że miłość nie jest kwestią sentymentów, ale woli i działania: „*kto Mnie miłuje, zachowuje moje przykazania*” (J XIV,15) mówi nam Pan. Odtąd nie pozostaje nam nic innego jak odkryć wolę Bożą i podążać za nią, tak jak prosimy o to w Modlitwie Pańskiej: „*bądź wola Twoja*”.

W swoich konferencjach duchowych święty Franciszek Salezy wyjaśnia: „*wola Boża może objawiać się na dwa sposoby: wolę oznaczoną oraz wolę Jego upodobania*”. Ta druga zawiera się we „wszystkim, co nam się przydarza”, a co trzeba przyjąć po chrześcijańsku – oto salezjańskie zdanie się na Opatrzność, duchowość bardzo prosta i wielce wzniosła, charakteryzująca świętych. Posłuszeństwo „oznaczonej” woli Bożej jest wymagane od każdego jako niezbędne do wszelkiego wzrostu duchowego, gdyż „*w tym wola Boża jest bezwzględna, pragnie abyśmy byli posłuszni, jeżeli chcemy być zbawieni*”.

W czym więc zawiera się owa oznaczona wola Boża? W przykazaniach Bożych oraz kościelnych oczywiście, ale również w wyjątkowych natchnieniu Ducha Świętego, wreszcie w radach ewangelicznych, przynajmniej tych „*które Bóg pragnie abyśmy przestrzegali*”, to jest „*naszych Regułach*” wyjaśnia św. Franciszek Salezy. Dlatego mnich jest posłuszny swojej regule i swojemu opatowi i również dlatego kleryk musi przestrzegać regulaminu i podlegać swoim przełożonym: w rzeczywistości posłuszny jest samemu Bogu.

Kult Boży

NIE JEST TO MIEJSCE, ABY ZAMIESZCZAĆ tutaj cały regulamin naszego seminarium, dlatego podajemy tylko kilka krótkich wyjątków związanych z kultem Bożym i miejscem, które powinien zajmować w naszym życiu:

WRAZ ZE WZROSTEM ICH WIARY, ROZKWITAĆ BĘDZIE ICH MIŁOŚĆ DO BOGA, KTÓRA BĘDZIE OBJAWIAĆ SIĘ I ŻYWIĆ ICH POBOŻNOŚCIĄ, TO JEST W PRAKTYKOWANIU CNOTY RELIGIJNOŚCI. WŁAŚNIE TAK NAUCZĄ SIĘ LEPIEJ ROZUMIEĆ, ŻE KAPŁAN JEST WYBRANY PRZEZ BOGA DLA GŁÓWNEGO AKTU CNOTY RELIGIJNOŚCI – OFIARY.
(REGULAMIN SEMINARIUM, PKT. 4)

Jako kapłani jesteśmy więc przede wszystkim powołani do oddawania czci Bogu. Jak uroczyste przypomina sobór Trydencki, Msza Święta jest „*prawdziwą i szczególną Ofiarą*” (Sesja XXII, rozdz. 1) w której Pan nasz Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, ofiaruje się Bogu Ojcu, aby wybawić nas od naszych grzechów; „*jedna przecież i ta sama jest Hostia, jeden i ten sam poprzez postugę kapłana Składający ofiarę, który wówczas ofiarował samego siebie na krzyżu, tylko sposób ofiarowania jest inny*” (Sesja XXII, roz. 2). Ma to konkretne przełożenie na nasze seminaryjne życie. Plan dnia, który nie pozostawia wiele miejsca na bezczynność, niezmiennie przeznaczają kwadrans przed i po Mszy

św., aby każdy mógł jak najlepiej do niej przygotować oraz oddać dzięki obecnemu w nim po przyjęciu Komunii świętej Odkupicielowi. Już sama pora Mszy św. – 11:30 – czyni z niej centrum dnia, którego „*Dziela Boże i godziny kanoniczne są tylko chwalebna procesją*” (O. Delatte OSB, Komentarz do Reguły). To pierwszorzędnego znaczenie Najświętszej Ofiary w naszym kleryckim życiu objawia się również poprzez dbałość o

Kompleta

Liturgię. W niedziele i święta mamy szczęście uczestniczyć w Solennej Mszy Świętej, a funkcje liturgiczne są szczegółowo przyswajane i wielokrotnie ćwiczone, z kolei klerycy zakrystianie pracują nad jak najpiękniejszym przygotowaniem ceremonii.

Boże Ciało w seminarium

Wreszcie, wykłady o Liturgii w trakcie naszego cyklu nauki wprowadzają nas w historię świętych obrzędów Kościoła i pomagają nam zrozumieć je i ich duchowe znaczenie.

OBECNOŚĆ NA OFICJUM JEST ŚCIŚLE OBOWIĄZKOWA. POCZĄWSZY OD SEMINARIUM, NALEŻY NABRAĆ NAWYKU NADAWANIA PIERWSZORZĘDNEGO ZNACZENIA OFICJUM BOŻEMU – WOŁANIA OBLUBIENICY DO OBLUBIEŃCA. [...] KLERYCY BĘDĄ CZUWAĆ, ABY NA ODGŁOS DZWONÓW ZEBRAĆ SIĘ W KAPLICY, PRZERYWAJĄC WSZELKIE INNE ZAJĘCIA. (REGULAMIN SEMINARIUM, PKT. 13)

Święty Benedykt w Regule wymaga od swoich mnichów posłuszeństwa bez zwłoki „sine mora”. Jednak, gdy chodzi o Dzieło Boże, święty patriarcha zaznacza, że: „skoro tylko odezwie się dzwon, trzeba pozostawić wszystko co mamy w rękach i biec z pośpiechem, z powagą jednak, aby nie dać innym powodów do rozproszeń. Nic nie może być ważniejsze od Służby Bożej” (Reguła, rozdz. 43). Ta benedyktyńska praktyka, zapożyczona przez nasz seminarjny regulamin, jest wezwaniem do tego, co nadprzyrodzone, co łatwo może zostać zapomniane wśród rozproszeń dnia. Tyleż w nas naszych pomysłów, planów i dzieł, które być może same w

sobie pobożne, narażają nas na ryzyko „postawienia na swoim” kosztem Boga. A my, przyszli kanonicy Instytutu, pragniemy poświęcić swoje życie temu, co świat uważa za bezużyteczne: wychwalać, uwielbiać oraz składać dzięki Bogu za wszystkie jego

dobrodziejstwa i błagać jego miłosierdzia dla nas i całego świata. Wymaga to codziennej pracy nad śpiewem chorału gregoriańskiego, tak pięknego i tak wymagającego zarazem, wysiłek coraz to lepszego zgłębiania psalterza, a w końcu straż serca, którą należy nieustannie odnawiać, aby codzienna rutyna skaziła naszej modlitwy. Jeżeli będziemy wiernie stosować ten punkt regulaminu o Oficjum, również i my możemy powiedzieć z pokorną dumą mnichów: „Służba Boża wyznacza cały nasz plan dnia, zajmuje ona prawie każdą godzinę dnia i to te najlepsze. Podczas gdy życie poświęcone nauce korzysta z ciszy godzin porannych oraz z bystrości rozumu, odzyskanej dzięki solidnemu odpoczynkowi, aby prowadzić swoje studia w wolnym czasie, my przychodzimy powtarzać te same psalmy, przed tym samym Bogiem” (O. Delatte OSB, Komentarz do Reguły).

Dni Krzyżowe

Kolonie letnie

Z księżmi i klerykami Instytutu

KIERUNEK IRLANDIA! Od lata 2018 roku Instytut również tam organizuje obozy, które odbywają się w nowym klasztorze naszych Sióstr Adoraterek w Ardee, niedaleko Dublina.

Seminarzyści zajmowali się obozem dla chłopców, w trakcie którego każdy uczestnik mógł nauczyć się służenia do Mszy Świętej oraz spożytkować swoją energię na gry i zabawy. Dwa kolejne obozy zorganizowane przez siostry dla dziewczynek były okazją do pogłębienia wiary i zawiązania nowych przyjaźni w dobrym tonie i z radością. W programie: chorał gregoriański, polifonia, warsztaty (robienie różańców, kaligrafia, dekorowanie ołtarzy itp.), jak również olimpiady, animowane wieczory, gry zespołowe, a przede wszystkim codzienna Msza Święta.

WLOISY, WE FRANCJI, święto Matki Bożej Wyzwolenia – patronki klasztoru Sióstr – było okazją do uroczystej procesji ku Jej czci oraz uroczystej Sumy odpustowej, odprawionej przez księdza kanonika Ludwika Valadiera, prowincjała Francji.

Aby dowiedzieć się więcej
o działalności Instytutu oraz Seminarium
odwiedź naszą stronę internetową: icrsp.org
lub nasz profil Facebook: [@gricigliano.icrss](https://www.facebook.com/gricigliano.icrss)

INSTYTUT CHRYSUSA KRÓLA NAJWYŻSZEGO KAPŁANA

Villa Martelli — via di Gricigliano, 52
50065 SIECI (FI) — WŁOCHY
(+39) 055 830 96 22

Redakcja i skład: seminarzyści Instytutu.
Darowizny online: don.icrsp.org
Seminarium: info@icrsp.org